

Міністерство освіти і науки України
ДНЗ «Луганський центр професійно-технічної освіти»

2013

«Видатні діячі Луганщини»

(до 75 – річчя створення Луганської області)

Рожніва Оксана Михайлівна,
Класний керівник групи № 301

*Луганщина!
Рідний край!*

*Поле, луки, тихий гай!
Всюди гарно, а за краєм
Спів пташиний не вгаває!*

Залізничний вокзал

СІЧЕНЬ 2013 р.

01 ВТ
02 СР
03 ЧТ
04 ПТ
05 СБ
06 НД
07 ПН
08 ВТ
09 СР
10 ЧТ
11 ПТ
12 СБ
13 НД
14 ПН
15 ВТ
16 СР
17 ЧТ
18 ПТ
19 СБ
20 НД
21 ПН
22 ВТ
23 СР
24 ЧТ
25 ПТ
26 СБ
27 НД
28 ПН
29 ВТ
30 СР
31 ЧТ

Олексій Григорович Стаханов народився 3 січня 1906 р. в с. Лугова, тепер Хотинецького району Орловської області.

Робочий-новатор вугільної промисловості СРСР, родоначальник відомого у всьому світі "стаханівського руху".

З 1927 року працював на шахті "Центральна - Ірміне" в м. Ірміне (нині - м.Теплогорськ Луганської області) гальмівником, коногоном, кріпильником, з 1933 року - вибійником. 31 серпня 1935 року встановив рекорд видобутку вугілля відбійним молотком. За зміну (5 годин 45 хвилин) нарубав 102 т. вугілля, виконавши 14,5 норми. 18 вересня 1935 року Стаханов перевищив досягнуту продуктивність, видобувши 227 т. вугілля за зміну. Ще через декаду цей показник був перекритий на 52 тони, а 4 березня 1936 Стаханов видобув за зміну 324 тони. Популярність нового почину набувала загальнонародне визнання і повсюдне поширення у всіх галузях промисловості та інших видах діяльності.

Робоча педагогіка Стаханова почалася з перших днів роботи в шахті. Він пізнавав принципи, методи і систему впливу гірничого колективу на формування особистості, людини праці. Він був робітником-педагогом і для себе, і для інших. Створив на шахті стахановські школи (авторські школи), в яких навчалося близько 300 чоловік, з них 160 гірників провідних професій, зокрема, забійників.

У цих школах викладали спеціальні дисципліни гірничої справи, математику, історію, фізику, географію тощо. Відвідуваність була відмінна, успішність - теж. Згодом ці школи значно збільшилися і функціонували багато десятиліть. Деякий час Олексій Стаханов працював виробничим інструктором передових методів на шахті. Наполегливо продовжував навчати у своїй школі гірників. Сам він завжди хотів вчитися і у вільний час багато читав, робив записи у своєму щоденнику.

Стаханов Олексій Григорович

03.01.1906

Пам'ятник ливарникові

ЛЮТИЙ 2013 р.

01	ПТ
02	СБ
03	НД
04	ПН
05	ВТ
06	СР
07	ЧТ
08	ПТ
09	СБ
10	НД
11	ПН
12	ВТ
13	СР
14	ЧТ
15	ПТ
16	СБ
17	НД
18	ПН
19	ВТ
20	СР
21	ЧТ
22	ПТ
23	СБ
24	НД
25	ПН
26	ВТ
27	СР
28	ЧТ

Народився в сім'ї купця. Вчився в Петербурзькому гірничому інституті. З 1897 р. - професор цього інституту. В 1890-1891 рр. бере участь в експедиції по вивченню Тиманського кряжу. За цю роботу нагороджений срібною медаллю Географічного товариства. З 1892 р. приступає до вивчення структури Донецького кам'яновугільного басейну, яке продовжувалось більше 22 років. В 1893-1896 рр. публікує звіти геологічного вивчення околиць селища Лисичанська (м. Лисичанськ Луганської області) і с. Кримського (Луганська область), а також північної частини басейну, які доводили промислове значення покладів кам'яного вугілля в Донбасі. В 1897 р. у співавторстві з Ф.М. Чернишовим опублікував роботу "Донецький басейн". Новаторськи розробив систему детального геологічного картографування. Створив зведену карту Донецького басейну, за яку був нагороджений Великою золотою медаллю на міжнародний виставці в Турині в 1911 р.

В останні роки життя працював і в інших вугільних басейнах Росії (Кузнецькому, Челябінському).

Лутугін Леонід Іванович

21. 02. 1864

Готель "Україна"

БЕРЕЗЕНЬ 2013 р.

01 ПТ
02 СБ
03 НД
04 ПН
05 ВТ
06 СР
07 ЧТ
08 ПТ
09 СБ
10 НД
11 ПН
12 ВТ
13 СР
14 ЧТ
15 ПТ
16 СБ
17 НД
18 ПН
19 ВТ
20 СР
21 ЧТ
22 ПТ
23 СБ
24 НД
25 ПН
26 ВТ
27 СР
28 ЧТ
29 ПТ
30 СБ
31 НД

Андріяненко Віра Іванівна - солістка-вокалістка. Закінчила Алма-Атинську консерваторію. З 1975 р. - солістка Луганської обласної філармонії, лауреат міжреспубліканського конкурсу республік Середньої Азії і Казахстану (Фрунзе, 1972 р.), республіканського конкурсу камерних виконавців "Золота осінь" (Київ, 1979), дипломант Всесоюзного конкурсу вокалістів ім. Глінки (Тбілісі, 1975).

Співачка брала участь в міжнародних фестивалях "Харківські асамблеї" (1993), "Київ-музик-фест-93", в 1977 р. працювала в журі 1-го міжнародного конкурсу української пісні "Молода гвардія".

Репертуар співачки різноманітний і дуже обширний, основу його складають камерні твори Д. Перголезі, К. Глюка. К. Дебюсі, М. Равеля, М. Римського-Корсакова.

В сольних концертах вокалістки широко представлені українські і російські народні пісні, українські романси Ф. Надененка, М. Журбіна, Л. Колодуба, Л. Дичко.

Андріяненко гастролювала в Україні, Росії, Білорусії, Прибалтиці, Угорщині, Болгарії, Франції, Англії, Італії, Іспанії, Турції.

Працювала доцентом музично-педагогічного факультету Луганського педагогічного університету ім. Т. Г. Шевченка. З 2005 р. - професор Східноукраїнського національного університету ім. Володимира Даля. На даний момент викладає вокал в Луганському державному інституті культури і мистецтв.

Віра Іванівна Андріяненко є Президентом Благодійного культурного фонду ім. Юрія Богатікова.

Заслужена артистка України (1984)

Народна артистка України (1993).

Лауреат республіканських конкурсів, дипломант Всесоюзного конкурсу вокалістів ім. М.І. Глінки.

Нагороджена медалю «За заслуги перед Луганщиною» 3 ступені

Професор.

Почесний громадянин м. Луганська.

Андріяненко Віра Іванівна

21.03.1946

Український драматичний театр

КВІТЕНЬ 2013 р.

01	ПН
02	ВТ
03	СР
04	ЧТ
05	ПТ
06	СБ
07	НД
08	ПН
09	ВТ
10	СР
11	ЧТ
12	ПТ
13	СБ
14	НД
15	ПН
16	ВТ
17	СР
18	ЧТ
19	ПТ
20	СБ
21	НД
22	ПН
23	ВТ
24	СР
25	ЧТ
26	ПТ
27	СБ
28	НД
29	ПН
30	ВТ

Луспекаєв Павло Борисович - артист театру і кіно. Закінчив театральну студію при Луганському обласному російському драматичному театрі, Вище театральне училище ім. М. Щепкіна (Москва, 1950). Працював в Луганському обласному російському драматичному театрі (1944-1946), в російському драматичному театрі ім. О. Грибоєдова (Тбілісі, 1950-1957), Київському академічному (тепер національному) театрі російської драми ім. Л. Українки (1957-1958), Ленінградському академічному БДТ ім. М. Горького (1959-1964).

Зіграні ролі: Тригорін "Чайка" А. Чехова, Бакланов "Друге дихання" О. Крона, Гайдай "Загибель ескадри" О. Корнійчука, Нагульнов "Піднята цілина" М. Шолохова та інші.

З 1965 р. у зв'язку з хворобою П. Луспекаєв залишає театр і працює в кіно. Глядачам відомі такі фільми з його участю, як: "Таємниця двох океанів", "Республіка Шкід", "Три товстуна", "Голуба стріла", "На дикому березі", "Ніс", "Іду на грозу" та інші.

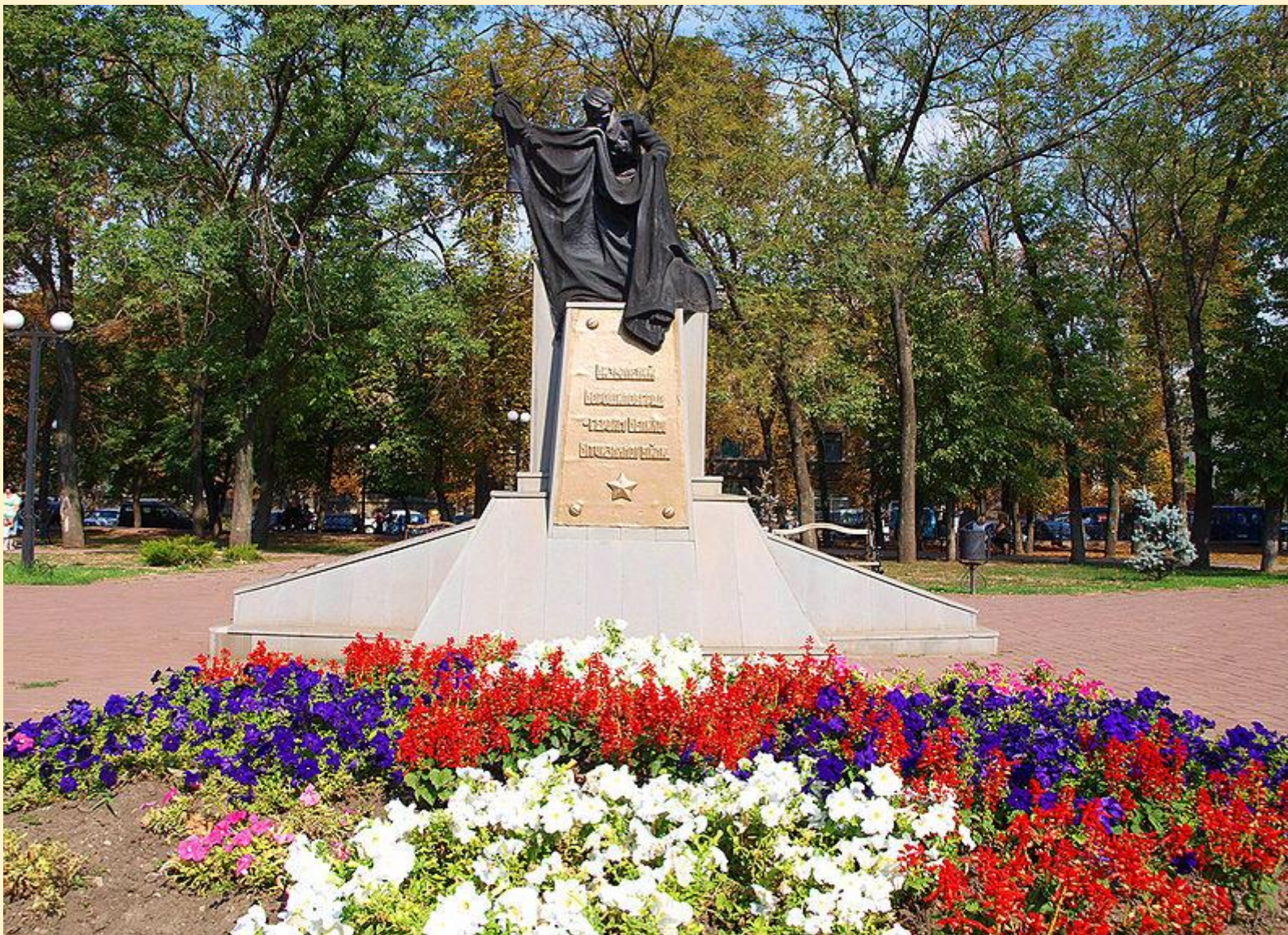
Великий успіх прийшов до актора після ролі Верещагіна в фільмі "Біле сонце пустелі" (1970.)

Луспекаєв Павло Борисович

20.04.1927

Пам'ятник визволителям Луганська

ТРАВЕНЬ 2013 р.

01	СР
02	ЧТ
03	ПТ
04	СБ
05	НД
06	ПН
07	ВТ
08	СР
09	ЧТ
10	ПТ
11	СБ
12	НД
13	ПН
14	ВТ
15	СР
16	ЧТ
17	ПТ
18	СБ
19	НД
20	ПН
21	ВТ
22	СР
23	ЧТ
24	ПТ
25	СБ
26	НД
27	ПН
28	ВТ
29	СР
30	ЧТ
31	ПТ

Народилася Тетяна Валеріївна Снежина в 1972 році на Україні в сім'ї військовослужбовця. У подальші роки сім'я вимушена була змінити декілька місць проживання: Камчатка, Москва, Новосибірськ. Писати вірші Тетяна почала в ранньому віці і за своє недовге життя написала більше 200 пісень і віршів. Окрім різносторонніх занять творчістю (поезія, вокал, хореографія), після школи вона вступила до 2-го Московського медичного інституту і твердо мала намір отримати професію лікарки. Проте сильний творчий початок заставляв шукати шляхи реалізації свого таланту. Тетяна працювала з різними аранжувальниками і студійними колективами, але справжнім успіхом стала для неї зустріч з музичним продюсером Сергієм Бугаєвим. Саме у цьому тандемі був записаний перший магнітоальбом "Вспомни со мной", який ні Тетяні, ні Сергію не призначено було побачити: вирішивши одружитися і, призначивши весілля на 13 вересня, 21 серпня 1995 року вони загинули під час спільної поїздки на Алтай.

18 серпня 1995 року Тетяна, Сергій і їх друзі відправилися в передвесільну подорож в гори Алтаю. Все, що відомо про той випадок, що стався - це скупі міліційні протоколи і свідчення свідків: "21 серпня 1995 року на 106-м-кодї кілометрі Черепановської траси Барнаул - Новосибірськ мікроавтобус "ніссан" зіткнувся з вантажним автомобілем "МАЗ". В результаті цього дорожньо-транспортного випадку загинули, не при ходивши в свідомість, всі шість пасажирів мікроавтобуса: директор МКЦ "Піонер" Сергій Бугаєв, співачка Тетяна Снежина, кандидат наук Шаміль Файзрахманов, директор аптеки "Мастер-вет" Ігор Головін, його дружина лікарка Головіна Ірина і їх п'ятирічний син.

У 1996 році була видана поетична збірка Тетяни Снежиної "Что стоит жизнь" моя вийшов подвійний альбом "Позови меня с собой", знятий документальний фільм "Вони були молоді". У 2001 році московське видавництво "Віче" опублікувало як найповнішу антологію поетичної спадщини Тетяни Снежиної. Її ім'ям названий один з піків в Джунгарського Алатаю, в Росії існують фан-клуби співачки. 11 вересня 2010 року, на честь святкування 215-річниці Луганська, у міському парку ВЛКСМ було відкрито пам'ятник Тетяні Снежиної.

Снежина (Печьонкіна) Тетяна Валеріївна

14.05.1972

Стадіон "Авангард"

ЧЕРВЕНЬ 2013 р.

01 СБ
02 НД
03 ПН
04 ВТ
05 СР
06 ЧТ
07 ПТ
08 СБ
09 НД
10 ПН
11 ВТ
12 СР
13 ЧТ
14 ПТ
15 СБ
16 НД
17 ПН
18 ВТ
19 СР
20 ЧТ
21 ПТ
22 СБ
23 НД
24 ПН
25 ВТ
26 СР
27 ЧТ
28 ПТ
29 СБ
30 НД

Ольга Аркадіївна Бризгіна народилася 30 червня 1963 року, Краснокамськ, Пермська область) - легкоатлетка, спеціалізувалася в спринті. Рекордсменка світу (в команді), чемпіонка світу та олімпійська чемпіонка. Заслужений майстер спорту СРСР (1987). Виступала за "Динамо" (Луганськ).

Почала заняття спортом в ДЮСШ Краснокамська. У 1979 переїхала у Ворошиловград, де її почав тренувати Федорець Володимир Андрійович. Закінчила школу-інтернат спортивного профілю (1981), випускниця факультету фізичного виховання ЛДПІ ім. Т. Г. Шевченка (1986).

Перші великі успіхи прийшли в 1983 році, коли вона стає чемпіонкою СРСР. Пропустивши через бойкот Олімпійські ігри 1984 року, Бризгіна перемагає на турнірі "Дружба" -84 і також виграє Кубок Європи 1985 року в складі збірної СРСР.

Свій особистий рекорд і рекорд СРСР у бігу на 400 метрів Бризгіна встановила в одному забігу фіналу Кубка Світу 1985 з Марітой Кох. Тріумф спортсменки припав на чемпіонат світу 1987 року, де вона стала чемпіонкою світу. На Олімпійських іграх в Сеулі Бризгіна виграє два золоті. Спочатку в бігу на 400 метрів і потім у складі естафетної команди 4x400 метрів, де збірна СРСР встановила світовий рекорд 3 хв 15,17 сек. У фіналі спортсменки збірної СРСР витримали найгострішу конкуренцію з боку збірної США. Ольга Бризгіна, яка бігла на останньому етапі, змогла утримати невелику перевагу над Флоренс Гріффіт Джойнер-. На чемпіонаті світу 1991 року в Токіо стала переможницею в естафеті 4x400 метрів. На Олімпійських іграх в Барселоні (1992) Бризгіна виграє золото у складі естафети 4x400 метрів (СНД)

У 1992 році Бризгіна пішла з великого спорту. Працювала на посаді директора СДЮШОР легкої атлетики "Динамо", потім стала старшим тренером збірної команди України з легкої атлетики по Луганській області.

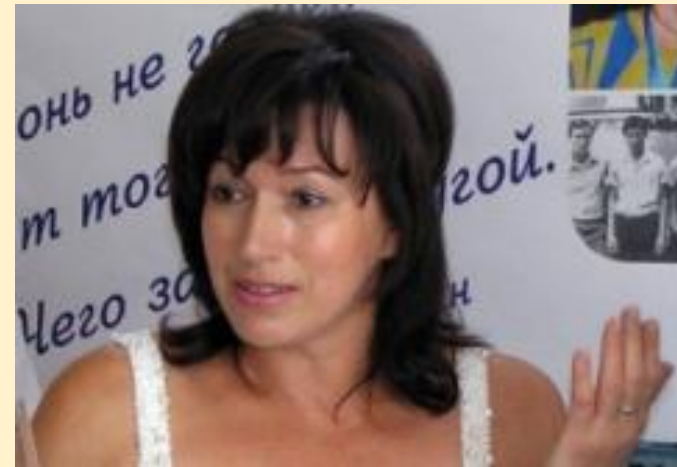
Зараз Ольга Бризгіна призначена віце-президентом Федерації легкої атлетики України

Нагороджена орденом "Дружби Народів", медаллю "За трудову доблесть", відзнакою Президента України. Почесний житель міста Луганська.

Бризгіна Ольга Аркадіївна

30.06.1963

*Свято-Володимирський кафедральний
собор УПЦ МП, новий*

ЛИПЕНЬ 2013 р.

01	ПН
02	ВТ
03	СР
04	ЧТ
05	ПТ
06	СБ
07	НД
08	ПН
09	ВТ
10	СР
11	ЧТ
12	ПТ
13	СБ
14	НД
15	ПН
16	ВТ
17	СР
18	ЧТ
19	ПТ
20	СБ
21	НД
22	ПН
23	ВТ
24	СР
25	ЧТ
26	ПТ
27	СБ
28	НД
29	ПН
30	ВТ
31	СР

Народилася 30 липня 1951 року в с. Отаманове Сухобузимського району Красноярського краю, РФ.

У 1973 році закінчила факультет автоматики та телемеханіки Комунарського гірничо-металургійного інституту (нині Донбаський державний технічний університет, м. Алчевськ Луганського області). Працювала інженером. З 1978 року - старший редактор художніх програм Луганського обласного телебачення. Тетяна Олександрівна була автором та ведучим популярних в різні роки телевізійних програм "Кредо", "Літературна карта Ураїни", "Сонячні кларнети", "Родовід", "У майстерні художника", "Автограф", "Нам Доля випала така", "Служіння Муз...", "На Демьохіна, 25 з Тетяною Дейнегіною" та ін. Т. Дейнегіна працювала керівником творчого об'єднання "Злагода" Луганської обласної державної телерадіокомпанії. Навчалась у Київському філіалі Всесоюзного інституту підвищення кваліфікації працівників телебачення і радіомовлення з відривом від виробництва (1981, 1984, 1989).

Сьогодні Тетяна Олександрівна - доцент кафедри культурології та кіно-, телемистецтва інституту культури і мистецтв Луганського національного університету ім. Тараса Шевченка. Автор навчального посібника "Майстерність телеведучого: вступ до спеціальності" (Гриф надано Міністерством освіти і науки, 2010). Пише українською та російською мовами. Автор поетичних збірок "Тополя на камнях" (1978), "Весенний круговорот" (1981), "Строка биографии" (1987), "Биотоки" (1988), повісті "Последний день одиночества" (1990), поетичної книги "Счастливая на сотни лет" (1998), "Телеавтограф" (2006), публікацій у колективних збірках, журналах, альманахах. Неодноразово була членом журі Всеукраїнських і обласних фестивалів; головою відбіркового журі Шостого Міжнародного Конкурсу програм регіональних телерадіоорганізацій "Україна Єдина" (Одеса, 2004).

Член Національної спілки письменників України (1982). Член національної спілки журналістів України (1982).

Дейнегіна Тетяна Олександрівна

30.07.1951

*Трофейний британський танк Mk.V
часів Громадянської війни*

СЕРПЕНЬ 2013 р.

01 ЧТ
02 ПТ
03 СБ
04 НД
05 ПН
06 ВТ
07 СР
08 ЧТ
09 ПТ
10 СБ
11 НД
12 ПН
13 ВТ
14 СР
15 ЧТ
16 ПТ
17 СБ
18 НД
19 ПН
20 ВТ
21 СР
22 ЧТ
23 ПТ
24 СБ
25 НД
26 ПН
27 ВТ
28 СР
29 ЧТ
30 ПТ
31 СБ

Коробчинський Ігор Олексійович - гімнаст, заслужений майстер спорту, абсолютний чемпіон світу (1989). Гімнасти Ігор Коробчинський і Григорій Мисютин одержали золоті медалі чемпіонів Олімпіади в Барселоні в командному заліку.

Коробчинський до "золота додав" бронзову медаль за виступ на брусах.

Працює старшим тренером збірної України з спортивної гімнастики.

1988 - переможець чемпіонату СРСР в опорних стрибках;

1989 - переможець чемпіонату СРСР у вільних вправах, вправах на коні і брусах;

1989-92 - володар Кубка СРСР з багатоборства;

1989 - абсолютний чемпіон світу, абсолютний чемпіон Європи у складі збірної команди СРСР;

1989 - абсолютний чемпіон СРСР;

1989,91 - чемпіон світу в командній першості у складі збірної команди СРСР;

1989,91,92 - чемпіон світу у вільних вправах в складі збірних команд СРСР та України;

1991-92 - срібний призер чемпіонату світу у вправах на брусах у складі збірних команд СРСР та України;

1992 - бронзовий призер чемпіонату світу у вправах на перекладині в складі збірної команди України;

1991 - чемпіон Європи у вільних вправах у складі збірної команди СРСР;

1992 - чемпіон Європи у вправах на коні; срібний призер у вільних вправах, на брусах і опорних стрибках;

1992, Барселона - Олімпійський чемпіон, бронзовий призер Олімпійських ігор у складі Об'єднаної збірної;

1996, Атланта - бронзовий призер Олімпійських ігор у складі збірної України.

Ігор Коробчинський має звання «Заслужений майстер спорту України».

Почесний громадянин м. Луганська з 1992 року.

Коробчинський Ігор Олексійович

16.08.1969

*Гармата "Єдиноріг" 1814 року випуску
біля краєзнавчого музею*

ВЕРЕСЕНЬ 2013 р.

01	НД
02	ПН
03	ВТ
04	СР
05	ЧТ
06	ПТ
07	СБ
08	НД
09	ПН
10	ВТ
11	СР
12	ЧТ
13	ПТ
14	СБ
15	НД
16	ПН
17	ВТ
18	СР
19	ЧТ
20	ПТ
21	СБ
22	НД
23	ПН
24	ВТ
25	СР
26	ЧТ
27	ПТ
28	СБ
29	НД
30	ПН

Дорошенко Олександр Володимирович - легкоатлет. У Луганську з 1999 р. Закінчив луганське СПТУ - інтернат для інвалідів (2004), студент факультету "Олімпійські види ". Чемпіон і призер чемпіонів світу, Всесвітніх ігор спортсменів з захворюванням ДЦП.

Заслужений майстер спорту України (2004), неодноразовий чемпіон світу. На XII Паралімпійських іграх (2004, Афіни) встановив 3 рекорди Паралімпійських ігор, завоював дві золоті та одну бронзову нагороди. Переможець і рекордсмен світу у штовханні ядра (2006, Швеція). Після успішного виступу на чемпіонаті світу в Асені (2007, Нідерланди) завоював ліцензію на XII Паралімпійські ігри (2008, Пекін). Нагороджений орденом "За заслуги" III ступеня (2003), "За мужність" II ступеня (2004).

Почесний громадянин Луганська (2004.)

*Дорошенко Олександр
Володимирович*

01.09.1981

Вічний вогонь

ЖОВТЕНЬ 2013 р.

01 ВТ
02 СР
03 ЧТ
04 ПТ
05 СБ
06 НД
07 ПН
08 ВТ
09 СР
10 ЧТ
11 ПТ
12 СБ
13 НД
14 ПН
15 ВТ
16 СР
17 ЧТ
18 ПТ
19 СБ
20 НД
21 ПН
22 ВТ
23 СР
24 ЧТ
25 ПТ
26 СБ
27 НД
28 ПН
29 ВТ
30 СР
31 ЧТ

Кремінський Ярослав Миколайович народився 10 жовтня 1937 року в селі Маначині Волинського району Хмельницької області. Після закінчення Курилівської середньої школи того ж району у 1955 році та Кримського медичного інституту у 1963 році працював лікарем на Поділлі, у Криму та Одесі. Закінчив клінічну ординатуру у Тернопільському медичному інституті. Кандидат медичних наук. Автор багатьох наукових праць з актуальних питань медицини. Зараз працює доцентом на одній із кафедр Луганського медичного університету.

Друкувався у багатьох альманахах, журналах та колективних збірках. Неоднаразово виступав з поезіями по українському радіо та телебаченню. Видав друком поетичні книжки: "Прозорість", "Життя не матиме зупинок", "Літепло", "Сумної осені вишняк", "Здрастуй, діду" та інші.

Член Національної Спілки письменників України.

Кремінський Ярослав Миколайович

10.10.1937

Пам'ятник Володимиру Далю

ЛИСТОПАД 2013 р.

01 ПТ
02 СБ
03 НД
04 ПН
05 ВТ
06 СР
07 ЧТ
08 ПТ
09 СБ
10 НД
11 ПН
12 ВТ
13 СР
14 ЧТ
15 ПТ
16 СБ
17 НД
18 ПН
19 ВТ
20 СР
21 ЧТ
22 ПТ
23 СБ
24 НД
25 ПН
26 ВТ
27 СР
28 ЧТ
29 ПТ
30 СБ

Даль Володимир Іванович - вчений-діалектолог, етнограф, письменник, почесний член Російської імператорської Академії наук. Народився в сім'ї лікаря. Вчився в Петербурзькому кадетському корпусі, в Дерптському університеті на медичному факультеті. Склавав "Толковий словарь живого великорусского языка" (1861-67 рр. у 4-х томах, близько 200 тисяч слів), збірник "Прислів'я російського народу" (1862 р., близько 30 тис. прислів'їв).

Доповідь В. І. Даля "Про наріччя російської мови" (1851) поклала початок російській діалектології як самостійного розділу науки про російську мову. Опублікував численні етнографічні нариси і статті, в тому числі про українців ("Світле свято", "Ваша воля, наша доля" та ін.), про народи Оренбурзького краю ("Башкирська русалочка", "Уральський козак" та ін.). Автор художніх творів (збірники "Російські казки"(1832), "Билини й небилиці" (1834-1839), оповідання "Петербургський двірник" (1845), повість "Життя людини, або прогулянка Невським проспектом" (1843), повість "Павло Олексійович Ігровий" та ін.).

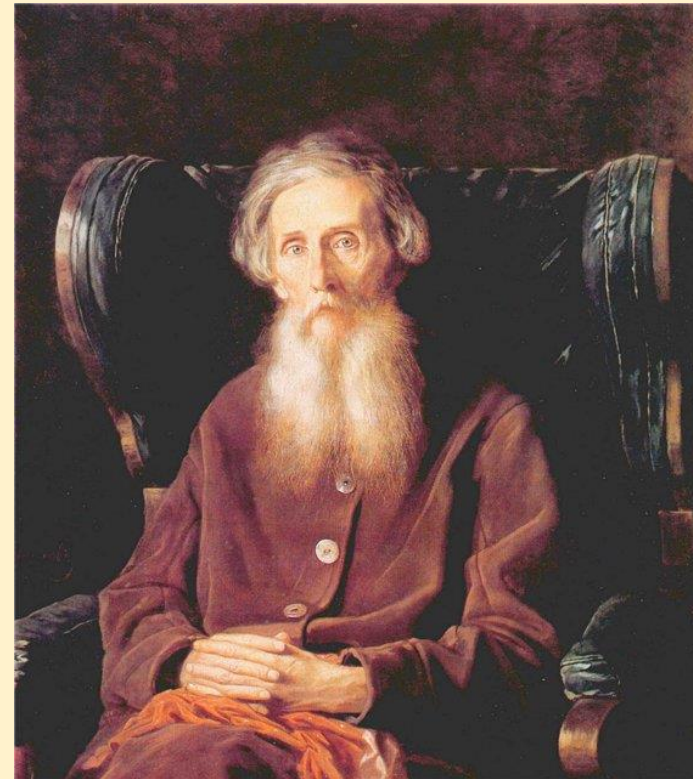
В. І. Даль підтримував особисті і творчі контакти з багатьма видатними діячами культури: О. С. Пушкіним, Т. Г. Шевченком, М. В. Гоголем та ін.

Його син, Лев Володимирович Даль (1834-1878), був талановитим художником і архітектором.

Даль Володимир Іванович

10.11.1801

Музей історії Луганська

ГРУДЕНЬ 2013 р.

01	НД
02	ПН
03	ВТ
04	СР
05	ЧТ
06	ПТ
07	СБ
08	НД
09	ПН
10	ВТ
11	СР
12	ЧТ
13	ПТ
14	СБ
15	НД
16	ПН
17	ВТ
18	СР
19	ЧТ
20	ПТ
21	СБ
22	НД
23	ПН
24	ВТ
25	СР
26	ЧТ
27	ПТ
28	СБ
29	НД
30	ПН
31	ВТ

Бубка Сергій Назарович - легкоатлет. Навчався в СШ № 13 м. Луганська, випусник Національного університету фізичного виховання і спорту України. Один з найвидатніших спортсменів світу. 35-разовий рекордсмен світу, першим подолав 6-ти метровий рубіж. Вище досягнення 6 м 15 см (1993) не перевершене донині.

Ініціатор проведення щорічного турніру "Звезды шеста" (Донецьк). Президент Національного олімпійського комітету України.

У червні 2005 року на XVIII позачерговій генеральній асамблеї Національного олімпійського комітету (НОК) був обраний президентом комітету. Змінив на цій посаді Віктора Януковича. У листопаді 2006-го переобраний президентом НОК на 2006-2010 рр.. 7 жовтня 2010-го переобраний до 2014 року. Він був єдиною кандидатурою на виборах і за результатами таємного голосування отримав голоси всіх 107 зареєстрованих членів НОК.

Заслужений майстер спорту в стрибках з жердиною, неоднаразовий чемпіон світу, 35-кратний рекордсмен світу, чемпіон XXIV Олімпійських ігор (1988, Сеул), Герой України (2000). Чемпіон світу 1983, 1991, 1993, 1995, 1997 рр., чотириразовий чемпіон світу в закритих приміщеннях (1985, 1987, 1991, 1995). Серед його досягнень - перемога в змаганнях за Кубок світу (1983). Кубок Європи (1985), чемпіонатах Європи та СРСР. Неоднаразовий переможець "Гран-прі" Міжнародної Федерації легкої атлетики.

Бубка Сергій Назарович

04.12.1963

